

Dijkhuis, 13 oktober 2024

Gretha Sierink

gelezen: 1 Kronieken 29: 2-14 en Mattheus 25: 31-40

Open handen

Preek

Ik vind het zo mooi dat ik hier met jullie de dienst mag vieren. Het is voor mij geven én ontvangen. En daar gaat het verhaal vandaag over. We lezen twee verhalen die gaan over geven. Twee heel verschillende verhalen, en toch ook weer niet.

In het eerste verhaal uit Kronieken, wordt er gul gegeven voor de tempel van God. Eerst somt David op wat hij allemaal niet gaf aan goud, zilver, edelstenen, het duizelt je voor de ogen.

Vervolgens wordt het volk gevraagd om te geven.

Let op: vrijwillig! Dit was geen voorgeschreven wet waarbij de

hoeveelheden belasting vastgesteld waren. Het waren vrijwillige gaven.

En natuurlijk, het werd wel van de mensen verwacht. Een beetje zoals de vrijwillige bijdrage aan de kerk.

Deze mensen gaven vrijwillig en gaven rijkelijk, ze gaven het voor de tempel.

Iedereen is blij dat er zoveel gegeven wordt, maar iedereen is haast nog blijer en dankbaar dat ze in staat waren om te kunnen geven. Dat ze konden geven met een volkomen hart, ze konden vrijuit geven, zonder bedenkingen. Zij stonden daar met open handen.

Dan volgt er een lofzang van David aan God gericht.

Wat een prachtig bijbelgedeelte is dit, lees het er nog maar eens op na. In dat loflied klinkt ook het Onze Vader door: Van U Here is de grootheid, de macht, de luister, de kracht en de majesteit.

Tjonge dat is nog al wat.

Maar eerlijk gezegd, doet het mij niks om dit te horen. Ik kan hier niets mee. Ik kan me daar geen voorstelling bij maken. Loze woorden, makkelijk gezegd.

Maar dan wordt David iets concreter.

Want alles wat in de hemel en op de aarde is, is van u.

En... in Uw hand is het om ieder groot te maken en sterk te maken.

Ja, nu voel ik het dichterbij komen. Als ik ergens goed in ben, dan heb ik dat aan God te danken.

God heeft mij die gaven gegeven, die talenten aan mij toevertrouwd.

Wanneer ik mij realiseer dat deze gaven van God komen, dan zal ik eerder dankbaar zijn, dan trots.

Maar dan wordt het nog duidelijker, nog explicieter benoemd in dit verhaal.

Want van U is alles, en uit uw hand hebben wij het u gegeven. Nu raakt het mij, nu raakt het mij aan.

Ziet je dit voor je?

God zit daar met een mand vol gaven voor zich. Jij krijgt daar iets uit en vervolgens geef je het weer terug aan God.

Hier zit weer de parallel met het verhaal over de talenten. De dienaren gaven de talenten terug met winst. De winst was hun eigen

verdienste, hun eigen inspanning, maar de talenten die ze terug gaven, kwamen van de Heer.

Wat maakt het mij nederig om dit te realiseren. Alles wat ik kan en ben, heb ik eerst van God gekregen. Dat wat ik uitdeel aan gaven, komt van God.

Het maakt je nederig, je dit te beseffen. Dit besef kan er juist ook voor zorgen dat je vrijwillig en zonder terughoudendheid je gaven kunt geven.

Soms kan een mens zich afvragen, wat als ik in de hemel voor God sta. Sta ik dan met lege handen of neem ik schatten mee. Heeft mijn leven zin gehad? Heb ik genoeg goud, zilver en mirre aan te bieden, zoals de drie wijzen uit het oosten?

Als we de overstap maken naar het andere verhaal, dan geeft Jezus aan deze vraag een heel andere wending. Jezus richt de blik van de hemel, weer terug naar de aarde, naar ons aardse bestaan. Hij zegt tegen de goede mensen aan Gods rechterhand.

Mijn Vader heeft het echte geluk voor jullie bestemd. Want jullie gaven me te eten, hebben me gekleed. En de mensen waren zich dat niet bewust. Wanneer was dat dan?

Je zou kunnen zeggen, het gaat er niet om welke schatten je mee neemt naar de hemel, maar welke schatten, welke gaven je uitdeelt tijdens je leven.

Dat jij uitdeelt van de gaven van God. Daar draait het om. En welke gaven dat zijn, dat doet er niet toe.

En wanneer je die gaven deelt met je naaste, dan geef je die aan God. Zo geeft Jezus met dit verhaal een heel mooi vervolg op het verhaal uit Kronieken.

Want van U is alles, en uit uw hand hebben wij het u gegeven.

Als ik iets geef aan een ander, dan geef ik dat aan God. En wat ik van de ander krijg, dat krijg ik van God. Laat dat even op je inwerken, dan wordt je daar stil van.

Vervolgens betekent dat, dat God er dus altijd is. Hier in ons midden. Tijdens de vorige keer dat ik hier was ging het om de vraag Hoever is de nacht? Wanneer wordt het licht? Het is licht wanneer wij het gelaat van de ander kunnen zien. Wanneer wij in de ander onze

naaste zien.

We nemen onze schatten dus niet mee naar de hemel. Maar we delen ze uit, hier en nu, in dit aardse leven. Hier en nu bieden wij ze aan God aan, door ze te geven aan onze naaste. Hier en nu ontvangen we de gaven van God, via onze naaste.

God is hier, hier en nu in ons midden aanwezig.

En dat is ook hoe God het wilde. Hij liet de mensen een tempel bouwen, zodat Hij onder de mensen een huis had. Hij zond zijn Zoon naar de aarde, geboren als een kind. En hij vervulde ons met zijn Geest.

Omdat Hij niet ver wou zijn, is de Heer gekomen.

Vrijwillig en met een volkomen hart mogen wij geven, van de gaven die we zelf uit Gods handen hebben ontvangen. Niet met handen die pakken en graaien, niet met handen die iets terug eisen, geen handen die dingen voor zichzelf vast willen houden.

Nee, open handen, om te ontvangen van God en elkaar. Open handen om te geven, aan elkaar en daarin aan God.

Niet pas aan het einde van ons leven, niet pas als we de hemel betreden, komen wij voor God te staan. Maar nu, vandaag en elke dag komen wij God tegen, in onze naaste. Open jij dan je handen? Om te geven of te ontvangen? Het gaat er niet om hoeveel of wát je geeft, maar dat je geeft:

Vrijwillig en met een volkomen hart?

Want van U is alles, en uit uw hand zullen wij het U gegeven.

